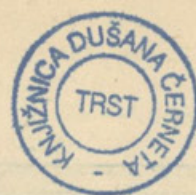

A Slovenian Language Newspaper — Dedicated to the Cultural Progress and Political Guidance of Americans of Slovenian Descent and Slovenes Scattered around the Free World—Through the Principles of Christian Democracy.

slovenska DRŽAVA

For a Free Slovenia

In Harmony with the American Tradition of Freedom and Independence, The SLOVENSKA DRŽAVA Champions the Right of the Slovenian People to their National Unification in Their Own Slovenian State.

Letnik — Volume IV

CHICAGO, ILLINOIS, 20. FEBRUARJA, 1953

Številka — Number 2

Poslanstvo slovenske družine

Naroda ne sestavljajo poedinci, marveč občestva. Najmanjši taki občestvi sta zakon in družina. Ker pa je zakon redno zgolj prehodnega značaja in se razvije v družino, smemo upravičeno reči, da je družina temeljna edinica narodnega občestva.

Od družin ni odvisno samo številčno stanje naroda in vprašanje njegovega biološkega obstoja, marveč tudi rast narodove kulture. Čeprav je treba polagati dovolj važnosti tudi na telesno zdravje družin in je tudi v tem oziru možno grešiti ne samo s pretiravanjem, ampak tudi z zanemarjanjem, se hočemo tokrat omejiti na duhovno rast naroda iz družin.

Narod je kulturno občestvo z zaključeno in svojsko kulturo. V svoji kulturi, duhovni kot snovni, razvija in razodeva svojo občestveno bit, podobno kot posameznik razodeva svojo osebnost v načinu svojega življenja. Na današnji stopnji razvoja ima vsak narod že posebne organe, ki skrbijo za ohranitev in smotrno gojitev ter nadaljnje oblikovanje te kulture, ki jo imenujemo "visoka kultura", da jo razlikujemo od nezavestno gojene "ljudske kulture". Take ustanove so vse vrste šol (za posredovanje kulture mlademu rodu) in pa najvišji kulturni zavodi: akademije znanosti, univerze, razne visoke šole itd.

V rednih razmerah

Manj vidno, toda nič manj odločilno nalogo pa igra tudi v rednih razmerah še vedno družina. Otrok sprejema od vsega začetka nezavedno narodno vzgojo od celokupnega družinskega življenja. Družina sama je živ del narodnega občestva in postati član družine pomeni obenem že tudi včlenitev v narodno občestvo. Posebno očiten postane ta vpliv, ko pričinja otrok govoriti. Jezik namreč ni samo zbirka pojmov in besed za označevanje teh pojmov, marveč predstavlja istočasno v nekoliko zakriti obliki gledanje določenega naroda na svet in življenje, njegovo temeljno filozofijo, v kateri se pa istočasno kaže tudi narodov značaj.

Količnega pomena za družbo je družina, nam najbolj zgovorno priča sodobnost, ko si totalitaristična gibanja na vse načine prizadevajo, da bi iztrgala mladino v najbolj nežnih letih iz družinskega kroga. Vsako totalitaristično gibanje je namreč po svojem bistvu protinaravno, ker predstavlja diktaturo klike nad celoto, bodisi da to zakriva za frazami absolutne države (fašizem), absolutnega naroda (nacizem) ali absolutnega delavskega razreda (komunizem). Zdrave družine so že po svoji naravi najmočnejši nasprotnik teh totalitarizmov, zato pa tudi opažamo, da se diktature ne ustrašijo nikakih sredstev, da bi zrušile samostojnost in neodvisnost družin.

V izrednih razmerah

Še bolj očitno se nam pokaže pomen družine za narod v izrednih razmerah, ko zadenejo narod velike nesreče, da ne more živeti svojega normalnega življenja.

Dogodki zadnjih let so prizanesli le malokateremu evropskemu narodu s takimi nesrečami. Ali je moral prenašati nadvlado tujca, ki mu je kratil naravno pravico do samostojnega kulturnega življenja, ali pa mu je na vrat sedla komunistična pijavka — mnogi pa so bili deležni obojega.

Kot smo doživljali na lastni koži, je bil cilj italijanskega kot nemškega okupatorja, da prej ali slej slovenski narod in njegovo kulturo uniči. Metode so se sicer nekoliko ločile, toda cilj je bil isti. Pomanjkanje kulturnih ustanov, tiska, šol, itd., ki jih okupator ali sploh uničil ali pa jim

Spomenica kat. škofov Titu

Katoliški škofje, zbrani na škofovski konferenci v Zagrebu od 23. do 26. septembra 1952 so izročili diktatorju Jugoslavije — Titu spomenico, v kateri so na dokumentarčen način prikazali dejansko stanje katoliške Cerkve v takozvani Federativni Ljudski Republiki Jugoslaviji. Spomenico je podpisalo 20 navzočih škofov. Radi pomanjkanja prostora pri našamo le kratek izveček iz te obsežne zgodovinske spomenice.

Kaj ugotavljajo škofje?

Katoliški škofje F.N.R.J. ugotavljajo, da v Jugoslaviji ni ver-

svsaj skušal vsiliti tujega duha, je že v tej kratki dobi pokazalo, da bi se na daljšo dobo narodu ohranila le mladina, ki je uživala dobro prvo narodno in državljansko vzgojo doma. Nevarnost ni nič manjša sedaj v dobi komunistične diktature. Komunizem sicer priznava narodom pravico do porabe lastnega jezika, toda ta jezik ne sme biti izraz narodove individualnosti, marveč le sredstvo za izražanje internacionalne komunistične ideologije. To vsiljevanje tuje učenosti, ki je v bistvenem nasprotju ne samo s slovensko kulturo, marveč z vsako narodno kulturo sploh, vključuje nevarnost, da se pristna podoba naroda izkazi ter prestane biti še naprej kulturno plodna. Brž pa, ko kak narod preneha kulturno ustvarjati, je zapadel narodnemu umiranju in bo kmalu izginil kot živo občestvo iz pozornice človeštva.

Slovenske družine doma

Slovenske družine pod komunistično diktaturo so danes na braniku slovenske samobitnosti v dvojnem oziru: V kolikor ohranjajo vero in se upirajo napredovanju materializma, ohranjajo s tem življensko podlago vsake kulture. Vsaka kultura živi končno iz vere — kakor more kultura sama doseči najvišjo stopnjo razvoja, kadar ostvari v sebi versko vsebino. V kolikor ohranjajo slovenske družine pod komunistično diktaturo še naprej živo zvezo s slovensko preteklostjo in slovenskim izročilom, bodo omogočile, da sedanja diktatura kljub vsemu nasilju in notranjem razkrajanju ne bo mogla uničiti slovenske kulture, ki bo po znova pridobljeni svobodi zopet mogla zaživeti polno življenje.

Slovenske družine v zamejstvu

Komunistična diktatura pa je povzročila tudi velik odток slovenske krvi v tujino. Povsem naravno je, da se tudi med emigranti v tujini ustanavljajo nove družine, nekateri pa so bili celo toliko srečni, da so se mogli umakniti s svojci. Čeprav tem družinam v tujem svetu ni treba prenašati komunistične diktature, so vendar izpostavljene prav tako velikim nevarnostim, da se bodo v enem ali dveh rodovih izgubile v tujih kulturah, zlasti še, če bo vrnitev v domovino še za dalj časa onemogočena. Nevarnost je še toliko večja, ker se večina te nevarnosti ne zaveda dovolj živo in ne podvzema niti ukrepov, ki so jim na razpolago.

Tudi slovenska družina v tujem svetu ne sme pozabiti, da je slovenska. Čeprav je prisiljena živeti v tujem okolju, kateremu se mora že zaradi obstoja samega v marsičem prilagoditi, mora vendar ostati slovenska. To ne pomeni, da bi se morala zapirati pred tujo kulturo, ali celo, da se kdo namenoma ne bi hotel učiti jezika dežele, v kateri ži-

(Nadaljevanje na 2. str.)

ski gori je spremenjena v muzej. — Državne oblasti ne dajo dovoljenja za zgradbo novih katoliških cerkev, zelo težke je dobiti dovoljenje za popravilo starih.

Matične knjige (rojstva, smrti, poroke) so odvzete Cerkvi in jih vodi država. Stare matične knjige še vedno niso vrnjene, čeprav je rok za vrnitev že potekel. — Organi UDBe zahtevajo od organizacij in pevovodij, da puste cerkveno službo. Procesije so skoraj povsod zabranjene ali vsaj ovirane. Posebno se ovirajo slovesnosti novih maš, novomašnikom se odvzemajo darovi, dani po starem običaju od vernikov.

Svoboda pridigovanja je ogrožena. Duhovniki se kličejo na odgovornost že radi citatov Sv. Pisma, duhovnikom ni dovoljeno odgovarjati na protiversko propagando. — Duhovnikom je zabranjeno poučevanje verouka ne samo v šoli, župnišču, v mnogih slučajih je zabranjen pouk celo v cerkvah, zlasti kadar je v pripravi prvo sveto obhajilo ali birma. Duhovniki se radi kršitve teh prepovedi kličejo pred sodišča in kaznujejo z denarnimi globami ali zaporom.

Cerkve in njene ustanove so podvržene nezmogljivim davkom. V slučaju neizterljivosti se pleni inventar župnijskih domov. V mnogih slučajih je bil zaplenjen ves denar mašnih intencij (škofijski ordinarijat Ljubljana, Brezje, Ptujška gora).

Mnogim cerkvam v obče ni dovoljeno pobiranje cerkvene miloščine, katero prostovoljno dajejo verniki. Stolna cerkev v Ljubljani je morala plačati 10.000 Din kazni, ker je njen zakristan vzvel z oltarja 10 Din, ki ga je tam pustil neki vernik. V Sloveniji in drugod se onemogoča prejemanje darov iz inozemstva (darilni paketi iz Amerike (op. ur.). V Reko je prispela večja pošiljka rabljene obleke ter neka količina mleka in jajc v prahu kot dar ameriških katoličanov za duhovnike, redovnike in semeniške gojence. To darilo se je moralo vrniti, ker so državni organi zahtevali 6 milijonov carine.

Zapiranje duhovnikov se nadaljuje. Spomenica navaja slučaj dekana Gnidovca iz Žužemberka, ki je bil v 75 letu starosti obsojen na smrt. V zaporih se nahaja preko 200 duhovnikov. Skoraj ni duhovnika, ki ne bi šel vsaj za nekaj časa skozi zapore. Med zaprtimi duhovniki se nahaja mostarski škof Peter Čule, tudi nadškof A. Stepinac ne uživa svobode.

Dejanski napadi na duhovnike niso nobena izjema. V zadnjih 7 letih je bilo ubitih iz zasede okrog 30 duhovnikov. Krivcev v večini slučajev niso našli. Višek je bil

(Nadaljevanje na 2. str.)

Published Monthly by the "Slovenska Država" Publ. Co.
For the Editorial Board, Mirko Geratič, Editor
Subscription rates \$2.00 per year
Address: 2307 So. Wolcott Ave., Chicago 8, Ill., USA.
Telephone: FRontier 6-3032

Slovenska Država izhaja vsakega 20. v mesecu.
Naročnina letno: Za USA \$2.00, za Canado \$2.00, Argentino
20 pesov, Brazilijo 50 cruzeirov, Anglijo pol funta, Avstrijo
30 Šil., Avstralijo 1 avstr. funt, Italija in Trst (F. T. T.) 600 Lir,
Francija 500 fr.

Poslanstvo slovenske družine

(Nadaljevanje s 1. str.)

vi, marveč le da mora poleg poznanja tuje kulture ohraniti svojo kar se da neokrnjeno. Vsaka družina v tujini, tudi če se oče in mati iz katerega koli razloga ne bi namerala več vrniti domov, bi morala vzgojiti svoje otroke v slovenskem duhu v toliki meri, da se ne bi otrok počutil v domovini tujca, če bi se kedaj on odločil, da se vrne v "stari kraj".

Otroci se mnogo lažje uče jezikov kot odrasli. Zanje vprašanje tujega jezika sploh ne obstoja, ker se mu mimogrede priučijo bodisi pri tovarišiji izven šole, ali pa v šoli. Toda slovenščine se morejo naučiti samo doma. Zato naj si slovenski starši postavijo za pravilo, da bodo govorili s svojimi otroki v družini samo slovenski, in po možnosti res slovenski, ne pa v neblagozvočni, čeprav kedaj pa kedaj lažji spakedranščini dveh jezikov.

Obenem s posredovanjem slovenščine, ki naj jo otroci obvladajo ne samo ustno, ampak tudi pismeno, pa jim je treba posredovati tudi poznanje slovenske zemlje, slovenske zgodovine, politične, gospodarske, kulturne. Kjer je več družin v istem kraju, si morejo to delo nekoliko olajšati, če organizirajo neke vrste pomožne šole, kjer pa to ne bi bilo mogoče, naj si pomagajo s tem, da se oskrbe vsaj z najosnovnejšimi šolskimi knjigami (slovensko slovnico, slovenskimi čitankami, zgodovino, itd.).

V dvojno težkih časih je tudi poslanstvo slovenske družine doma in v zamejstvu dvakrat težko. Toda teže dela naj nam odvzame zavest, do je slovenska kultura vredna tudi žrtev — in pa upanje, da bodo tudi nam v doglednem času vremena zjasnila in da bodo v svobodni lastni državi te dodatne naloge zopet odpadle. **dreš**

Spomenica kat. škofov Titu

(Nadaljevanje s 1. str.)

dosežen z drznim napadom na škofa A. Vovka v Novem mestu. Krivec je bil obsojen samo na 9 dni pogojnega zapora. Škofova vizitacija v Jesenicah je bila smatrana kot provokacija, škof Vovk se je moral vrniti v Ljubljano, dočim je škofa pričakovalo nad tisoč ljudi. Tudi mariborskemu škofu dr. M. Držečniku je zabranjen dostop v župnije, ki se nahajajo v obmejnem pasu.

Organi državnih oblasti ignorirajo Cerkev in njene predstavnike. Katoliški episkopat je od leta 1945 predložil najmanj 6 dokumentiranih spomenic, toda na nobeno ni prejel odgovora.

V šolah, v vojski in ostalih državnih ustanovah je uveljavljen uradni kurz ateizma. Ateizem se uči v vseh šolah, vsiljuje se uradnikom in vojakom. Učiteljem je prepovedano obiskovati cerkve. Prestopek se kaznuje z odpustom iz službe. Religioznost se smatra za najslabšo ceno v službeni karakteristiki državnih uradnikov. Oficirji jugoslov. vojske ne smejo dati krstiti svojih otrok. Celo šolska deca je izpostavljena šikanam učiteljstva radi verskega udejstvovanja.

Škofje nadalje v Spomenici ugotavljajo, da je uničeno vso katoliško šolstvo; cela vrsta kla-

sičnih in realnih gimnazij, učiteljskih, meščanskih, strokovnih in ljudskih šol ter otroških vrtcev je ukinjena ter njih zgradbe odvzete. Vzgoja duhovniškega naraščaja je izpostavljena. Tolkim težavam, da je resna bojazen za nadaljni obstoj.

Katoliški Cerkev so odvzete vse tiskarne. Dvajset velikih tiskarskih podjetij je preko noči prešlo v državne roke. Katoliški tisk je popolnoma uničen. Zagrebški tednik "Gore Srca" je bil kaznovan z 90.000 Din globe, ker je prinesel brez vsakega komentarja del govora, ki ga minister Krstulović imel proti veri v Slavnskem Brodu.

Škofje ugotavljajo z žalostjo, kako brezverski tisk, ki je v rokah države, blati Cerkev, sv. Očeta, škofe in duhovnike, a Cerkev nima nobenih sredstev za obrambo. Nadalje škofje ponovno ugotavljajo, kar so storili že v prejšnjih spomenicah, da so zatrti vsi ženski samostani v celih pokrajinah (Slovenija, Bosna in Hercegovina), zabranjena vsa verska združenja. Katoliški Cerkev so vzete najosnovnejše pravice in ogrožena njena vitalna prava.

Škofje izjavljajo, da Cerkev ni nikdar v zgodovini pristala na brezpogojno kapitulacijo, pa tudi sedaj ne bode. Zahtevati od Cerkev, da prizna svoj sedanji polo-

Strah pred našim gibanjem in njegovi mednarodni odmevi

Po sodbi zahodnih diplomatskih opazovalcev in tujih časnikarjev v Beogradu navdaja komunistične oblastnike v Jugoslaviji, zlasti slovenske, dvojen strah. Prvo je strah pred kakršnim koli, tudi delnim in začasnim morebitnim sporazumom med Zahodom in Sovjeti. Tak sporazum bi po njihovem utegnil skleniti novi ameriški predsednik general Eisenhower, čigar izvolitev je vzbudila v jugoslovanski partiji silno zaskrbljenost. Sovjetska zveza bi po sodbi titovskih prvakov bila pripravljena privoliti v teheranski sklep, da pride evropska polovica Jugoslavije, to je Slovenija, Hrvatska in Dalmacija, pod zahodni, njen balkanski del pa pod sovjetski vpliv. Uveljavljanje tega načrta bi nujno privedlo do zemeljske razdelitve drža-

žaj v FNRJ kot zakonit, se pravi, da Cerkev zataji sebe ali da podpiše smrtno obsodbo. Cerkev je pripravljena na pogajanja in pametne sporazume, toda pod pogojem, da se v celoti prizna njen moralno-juridični status in da se ji zagotovijo pravice, katere ji z ozirom na njeno naravo pripadajo. Ako je državi v resnici do izboljšanja odnosov s Cerkvijo, potem mora popraviti najprej v nebo vpjioče krivice, s katerimi so dnevno izpostavljene cerkvene ustanove in osebe ter prenehati s preganjanjem, ki je v veljavi že od početka FNRJ.

V nasprotnem slučaju so škofje uverjeni, da se hoče v FNRJ popolnoma uničiti vero. To uničenje se izvrši v etapah. Nekaj takih etap je že prešlo, a sedaj je predposlednja. Borbeni ateizem je prodrl do cerkvenih vrat in sedaj, kakor vidimo, je pripravljen, da prodre še v poslednje zatočišče verske svobode.

Škofje so se dotaknili tudi duhovniških društev, za katerimi stoji država. Taka društva so brez odobrenja pristojnih škofov v Sloveniji, Istri ter Bosni in Hercegovini. Škofje ugotavljajo, da taka društva zahtevajo organi oblasti, kateri obiskujejo duhovnike z namenom, da zrahljajo cerkveno disciplino in oslabe versko življenje. Ta društva nimajo namena normalizirati odnosov med Cerkvijo in državo. — Če se že od škofov zahteva, da odobre taka društva, potem se morajo njihova pravila spraviti v sklad s kanonskimi predpisi in cerkveni avtoriteti popolnoma zajamčiti kontrolo nad njimi.

Kaj škofje zahtevajo

V zaključku spomenice pravijo škofje: "Mi ne zahtevamo nobenih privilegijev. Mi bomo zadovoljni, ako se nam prizna in da to, kar nam po božjem in naravnem pravu pripada. Mi pri tem ne mislimo samo na svobodo kulta, ampak na celo vrsto svobod, katere se vključujejo v pojem svobode vere in vesti. To so: svoboda verskega šolstva, svoboda katoliškega tiska in svoboda verskih organizacij, a obenem s tem pravica, da svobodno razpolagamo z materijalnimi sredstvi, katera so nam za to potrebna. Mi ta sredstva ne pričakujemo kot poklon od države; nam jih bo dal narod, kateri v svojo Cerkev veruje in jo ljubi."

ve, ker je, kakor dokazuje primer Nemčije, kako skupno vplivnostno ali drugačno upravljanje katerega koli ozemlja kljub pogodbam nemogoče. Amerika naj bi zaradi tega v primeru kakega sporazuma zahodne dele Jugoslavije mislila povezati z novo srednjeevropsko skupnostjo. Tito se zaveda, da bi taka rešitev pomenila konec njega in konec njegove Jugoslavije. Njegov strah glede tega je bilo jasno videti iz govora, ki ga je imel na novemborskem kongresu svoje partije v Zagrebu. (Zaradi tega z vsemi silami in obljubami snubi Angleže, da bi se tem načrtom uprli.)

Drugi titovski strah je strah pred vedno močnejšo nacionalistično opozicijo med Slovenci doma in v tujini. Ta opozicija si je edina postavila jasen idejni in politični cilj, namreč, osvoboditev Slovenije izpod komunističnega in izpod srbskega jarma ter ustanovitev lastne, neodvisne države. Zaradi tega pomeni njeno delo in njeno ojačevanje za komunistični režim Sloveniji in Jugoslaviji danes edino resno politično nevarnost.

Strah pred to nevarnostjo je letos prišel že dvakrat uradno do izraza. Prvič je bilo to v govoru, ki ga je 26. jan. letos imel na plenumu Komunistične partije Slovenije notranji minister ljubljanske rdeče vlade, Boris Krajerger. O tem smo v našem listu že pisali. Drugič se je to zgodilo v govoru, ki ga je isti Krajerger imel 7. oktobra na mestni partijski konferenci v Ljubljani, kjer so razpravljali o potrebi poostrenejša boja proti "nacionalizmu, šovinizmu in partikularizmu", to je, proti gibanju za osvoboditev in samostojnost, ki se ko ogenj širi po vsej Sloveniji. (Dokaz tega širjenja so med drugim priprave za občinske in upravne volitve, pri katerih je po pisanju komunističnih listov celo v majhnih podeželskih krajih prišlo do ostrih sporov zaradi določanja kandidatov. Ljudstvo je hotelo imeti tiste, ki so Slovenci v smislu našega gibanja, partija in Ljudska fronta pa sta vsiljevali rdeče "jugoslovene". Ker teh med domačini marsikje niso mogli dobiti, so morali v slovenskih vaseh za občinske odbornike kandidirati srbske oficirje in podoficirje, kar je pri ljudstvu vzbudilo še večje ogorčenje in odpor.)

Krajerger je v tem govoru opozarjal partijce na slovenski nacionalizem in separatizem, ki se kaže zlasti v razumniških in kulturnih krogih. V zvezi s tem je posebno ostro napadel Slovensko akademijo, katere predsednik je sedanji predsednik republike Slovenije, Josip Vidmar. Med drugimi je dejal:

"Med temi ljudmi . . . se komentira naše politično življenje tako reakcionarno, da se mora človek včasih začuditi, kako je to mogoče . . . So ljudje in klike v nekaterih znanstvenih ustanovah, ki čisto sistematično razpravljajo o tem, kako je naša celotna politika zgrešena; ki govore o tem, da bi bili že davno dobili Trst, če bi bilo leta 1945 tako vodstvo, ki bi bilo odcepilo Slovenijo od Jugoslavije. V teh vrstah imamo

najhujše nacionalno šovinistične separatiste . . . V istem krogu se govori namreč o formiranju srednjeevropske katoliške države. Govori se o Furlaniji, Sloveniji, Avstriji, Bavarski, ki naj bi tvorile s centrom v Trstu srednjeevropsko tampon državo med Zahodom in Vzhodom . . . Med temi ljudmi se govori: moramo paziti, da zadržimo svoje pozicije; moramo gledati, da se Akademija znanosti ne umaže z ljudsko oblastjo, da bo lahko, ko pridejo Angleži, oziroma Amerikanci, formirala novo slovensko vlado; da bo lahko zagotovila, da bodo Slovenci končno dosegli svojo samostojnost, da nas ne bo zopet kdo speljal s kakimi Hrvati, ali ne vem s kom . . . Ti ljudje vzdržujejo stalne zveze, n. pr. s slovensko emigracijo v Trstu, kjer imamo danes celo gibanje, ki se tam zbira okrog klerofašista Mirka Javornika in ki se postavlja na stališče odcepitve Slovenije od Jugoslavije, kar tudi objavlja v listih, ki jih legalno širijo med Slovenci v Trstu in v zamejstvu sploh. Ljudje, ki tam delajo, prihajajo v Ljubljano in se povezujejo s temi ljudmi v Ljubljani..."

Med zahodnimi diplomatskimi zastopniki in časnikarji v Beogradu, ki dobro poznajo komunistične načine in izražanje, so te Krajergerjeve izjave vzbudile presenečenje in silno zanimanje. Titovski oblastniki so z njimi prvič uradno priznali, da je med Slovenci doma in v tujini nevarno opozicijsko gibanje z novo politično idejo, z lastnimi glasili ter z organizacijsko povezavo. Ker je to edini razlog, ki ga ne moremo opozicija v Jugoslaviji in jugoslovanski vojski sploh, so ti krogi razumili, da se začeli iskati zvez in podatkov zlasti med našimi somišljeniki v Trstu.

Tako je na primer dopisnik švicarskega dnevnika "Neue Zuercher Zeitung" obiskal g. Mirka Javornika ter imel z njim več ur dolg, izčrpen razgovor. "Neue Zuercher Zeitung", največji, najuglednejši in najvplivnejši list ne le v Švici, marveč v Evropi sploh, je nato 20. novembra objavil dolg članek pod naslovom "Opozicijski tokovi v Sloveniji. (Članek je bil objavljen v decemberski številki. Op. ur.)

Ta članek in sodba vodilnega dnevnika v Evropi je jasen dokaz, da dobiva naše gibanje zaradi svojega vpliva v domovini in zaradi strahu, katerega vzbuja pri slovenskem in jugoslovanskem komunističnem režimu kot njegov edini resni politični nasprotnik, mednarodni pomen. Iz tega dejstva se poraja za nas novo bodrilo in nova naloga: delati z vsemi silami za veliki cilj, za slovensko državo! **alfa.**

Doprinesimo svoj častni delež k pravi vzgoji slovenske mladine: podprimo katoliški slovenski dijaški dom v Združenih državah!

Prispevke pošiljajte na naslov:
DIJAŠKI SKLAD
The North American Bank
6131 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

DARUJTE ZA KAT. DOM V GORICI!

Darove sprejema uprava Slovenske Države.

ZDRUŽENA EVROPA

Krhanja v evropski družini, ki so postala zlasti očita po odstavitvi francoskega zunanjega ministra Shumana, so povzročila zaskrbljenost v ZDA. Že predsednik Eisenhower je v nastopnem govoru opozoril državnike v Evropi, da bo od mere evropskega sodelovanja odvisna ameriška pomoč za gospodarsko obnovo ter oborožitve. V še bolj jasnih besedah je to povedal državnikom novi zunanji minister ZDA, ki je sam odpotoval v Evropo ter gotovo govoril tudi s številkami.

Trenutno stanje v smeri Združene Evrope kaže naslednjo sliko.

Gospodarska povezanost.

Evropska plačilna zveza je zveza 17 držav, ki si prizadeva povečati medsebojno izmenjavo dobrin z odstranjevanjem težav, ki nastajajo iz dejstva, da uporabljata vsaka država svojo valuto. V njej je včlanjena tudi Anglija. Zadnji poskusi Anglije, da bi dosegla zamenljivost funta z dolarjem, so naleteli na hud odpor ostalih članic, ki zahtevajo, da se mora doseči istočasna zamenljivost vseh valut, če se hoče Evropa izogniti novi gospodarski zmedii.

Zveza za premog in železo — Shumanov načrt — je naddržavna oblast 6 držav, ki ima namen ustvariti enotni trg za premog in železo kot dveh temeljnih panog industrije. Odsek za premog začne poslovati februarja, odsek za železo pa aprila.

Vojaška povezanost

NATO (Organizacija severno atlantske pogodbe) je obrambna zveza 14 držav, ki prispevajo do-

ločno število vojaških enot in jih podrede skupnemu poveljstvu. Vsaka članica se zaveže, da bo pomagala drugi v primeru, če bi bila napadena.

EDC (Evropska obrambna zveza) je predlagana naddržavna organizacija 6 držav, kjer bi bile vojaške sile članic povezane v celoto na stopnji vojaških korpusov. Težave povzročajo vprašanje oborožitve Nemčije, proti čemer se zlasti protivijo Francozi.

Politična povezanost

Evropski svet je posvetovalna skupnost zastopnikov 15 držav z namenom pospeševati združenje Evrope. Zamišljen je kot jedro bodočega skupnega parlamenta.

Evropsko politično občestvo je predvidena zveza 6 držav, ki naj bi dobile enotno ustavo ter bi predstavljale organizacijsko jedro bodočih Združenih držav Evrope.

Balkanska zveza

Čeprav je Tito ves čas vojaških pogajanj med Jugoslavijo, Turčijo ter Grčijo naglašal, da bi sprejel pogodbo o medsebojni pomoči v primeru napada v pisani obliki, če bi se pokazala nevarnost dejanskega napada, je očitno v zadnjem času svoje stališče spremenil in vse kaže, da bo pogodba le pisana. Ker sta Turčija ter Grčija članici NATO, se bo Jugoslavija dejansko včlenila v vojaško zvezo Zapada. Nekateri državniki pričakujejo, da bo ta nova Balkanska zveza privedla tudi do sporazuma med Italijo in Jugoslavijo glede Trsta — po posredovanju Grčije in Turčije, ki sta kot Italija članici NATO.

Odmevi našega gibanja po svetu

Towradgi, Australia. Prejel sem 10. številko Slovenske Države. List odkriva dolgo zaželjeno pot, katera nujno vodi k cilju ter želja vseh, zdravo mislečih rojakov doma, kakor nas širom sveta; sveta je ta pot in upam, da bo vodila k polnemu uspehu, da tako zarja svobode končno zasije trpeči domovini. — Vaša dolžnost, kakor vse slovenske inteligence v Ameriki je, da smotrno nadaljujete prevžo poslanstvo na vseh merodajnih mestih kjer se oblikuje novi in pravičnejši družabni red. S. Franc.

Kalangadoo, Australia. Po naključju sem prejel nekaj številčk Vašega lista. Strinjam se z Vašimi idejami ker imate pravilne misli za bodočnost. Rad bi postal naročnik Slovenske Države. Tudi slovensko Izjavo bom podpisal ko prejmem tiskovine. Bratiske pozdrave J.K.

Radgona, (Avstrija). Časopis dobivam redno. Cilj je zelo lep, Bog daj, da pride do uresničenja Vsa čast vam mlajšim junakom na tem področju! Čudim se, da se dr. Krek ne zgane! Malo nas je, pa bi se morali vsi Slovenci združiti okrog tega edino slovenskega programa. Bog daj obilo uspeha! J.K.

Koroška. Spoštovani g. urednik! Ideja o slovenski državi je mnoge navdušila. Neki kmet, ki je pred vojsko mnogo trpel, mi je dejal, da je kar jokal, ko je prvič bral ta naslov "Slov. Država" in sledil idejam in mislim, ki so jih prinašali razni članki. "Vendar enkrat", je rekel. "se nekdo naj-

de, ki ne pravi več, pod Nemce, Italijane, pod Srbe, v Jugoslavijo, marveč sami in svobodni bomo". Zato vstrajajte! Izrazil bi željo, da list postane tednik. Naredite anketo o tem. Mislim, da bo večina za to. Želim Vam mnogo uspeha. A.A.

Waterfall, Australia. Z listom sem zelo, zelo zadovoljen ker jasno pove, katero pot zastopa, brez vsake krinke in to je največ vredno za vsakega Slovenca. Rad bom pomagal, kolikor bom le mogel. Vaš France.

Mendoza, Argentina. Tudi mi v Mendosi bi radi doprinesli kaj za skupno stvar. Sporočite, kaj in kako. Seveda nas ni mnogo a je treba začeti. Ne mislimoigrati velike politike, nočemo prepira in prerekanja, ki je tako grda slovenska lastnost, ampak hočemo delati v trdnem prepričanju, da bo tudi za naš, razbičani slovenski narod zasijalo sonce svobode v lastni slovenski državi. To je vse, to je mnogo, a vendar je po drugi strani tako minimalna zahteva; saj vendar že skoraj vsi ostali narodi imajo svoje države, le mi se še nismo zedinili, če jo hočemo. Kako je to žalostno. Večkrat se vprašam, ali smó, ali nismo Slovenci! Pozdravljamo Vas somišljeniki. E.S.

Denver, Colo. Pošiljam Vam naročnino za leto 1952. List je v resnici vreden, ker piše vse po resnici in se bori za upravičene slovenske pravice. Moral bi ga imeti vsak Slovenec in želim, da se razširi po vsej Ameriki in po drugih deželah, kjer se nahaja

slovenski narod. Sprejmite lepe pozdrave — George Pavlakovich.

Ashland, Wisc. Pošiljam Vam \$1.00 kot dar za list, pozneje bom poslala še naročnino. Ne zamerite moji slabi pisavi. Sam stara že 83 let, pa se hvala Bogu, kar dobro počutim. Naročnica bom ostala dokler bom živa. Lepo Vas pozdravlja zvesta naročnica Antnija Oratsh! Bog Vas živi, draga Mrs. Oratsh! Na svidenje letos zopet v Chicagu! - Urednik!

† Rev. France Mažir

je 20. oktobra 1952 umrl v Lillyville blizu mesta Sigel v južnem Illinoisu. Rojen je bil 1873 pri sv. Ani pri Krembergu na štajerskem, bil 1899 posvečen v mašnika in služboval najprej na Koroškem. 1907 je prišel v Ameriko in služboval v St. Paulski škofiji, kot navdušenemu Slovincu se je pa zahotelo delati med svojimi rojaki. Vstopil je v škofijo Springfield Ill. in bil nastavljen na slovenski župniji sv. Barbare v mestu. Župnija je bila radi slovenskega odpadništva zelo majhna in prestati je moral veliko revščine. Vendar je pa kmalu postal najpopularnejši duhovnik v mestu tako, da ga je illinoiška zbornica izvolila za svoje kaplana illinoiška narodna garda pa za svojega duhovnika. Imel je čin Lieutenant Colonel (polkovnik). Sezidal je slovensko šolo in dobil slovenske šolske sestre za učiteljice. To je zmozel samo darovi dobrotnikov po mestu. Ko je bil nekako 1928 doma na obisku je župnija po slov. izdajstvu prenehala biti slovenska, in ko se je vrnil, je bil prestavljen v Lillyville, na farmarsko župnijo, kjer je deloval do svoje smrti. — Rev. Mažir je bil značilna osebnost med ameriškimi Slovenci, če tudi se ni spuščal v javnost. Pač pa je bil značilen po svojih častnih službah, s katerimi ga je odlikovala država Illinois. Slovensko stvar je pa vsako tudi finančno podpiral, kolikor je mogel.

Med prvo svetovno vojno, ko so ameriški narodno zavedni Slovenci sodelovali pri ustvarjanju Jugoslavije, je bil on odločen nasprotnik taki rešitvi slovenskega vprašanja, prepričan, da zveza visokokulturnih Slovencev z nižje kulturnimi južnjaki ni naravna in bo Slovincem samo škodovala. Napovedoval je kratek obstoj take Jugoslavije. "Potrpimo raje še nekaj let v Avstriji. Če nas ni v osemstoletih požrla, nas tudi v nekoliko desetletjih ne bo, ken vse, kar se sedaj ustvarja, se bo bo podrlo prav kmalu", je trdil. Radi te trditve so ga nekateri imeli za avstrosfila. — Blagi mož naj v miru počiva!

Gomilarjeva trgovina

z mesom in živili

se toplo priporoča Slovincem v Chicagu.

Pri Gomilarju lahko dobite kranjske klobase, suhe šunke, prekajene svinjske želodce itd.

Obiščite Gomilarjevo trgovino!

1801 W. Cermak Road, Chicago, Ill.

PISMO IZ CLEVELANDA

"Prosvetin" novi glavni urednik Frank Zaitz je moj star znanec, s katerim sva precej let skupaj delala za svetlo socialistično bodočnost, kakršno smo si predstavljali, dokler nas niso skušnje zadnjih desetletij prepričale, da vodi marksizem le v novo obliko zatiranja, izkoriščanja in nasilja nad človekom. Bil je znan kot eden najbolj razboritih slov. delavskih časnikarjev v Ameriki. V Jugoslovanski socialistični zvezi, ki je bila sicer jugoslovanska le po imenu, je bil vodilna oseba. Kot urednik Proletarca, Ameriškega družinskega koledarja in Majskega glasu, ki so zadnja leta vsi preminuli, je užival ugled tudi med nesocialisti in celo zmernejšimi idejnimi nasprotniki. Ta sloves pa se je hudo omajal, ko je po znani "osvoboditvi" stare domovine klonil pred sopotniško propagando in začel "tuliti z volkovi". S tem je odbil več vplivnih sodrugov, med njimi bivšega urednika Prosvete Ivana Molka in bivšega gl. tajnika JSZ in upravnika Proletarca Charlesa Pogorelca, s čemer je pospešil razkorj JSZ in Proletarcev poslednji spanec.

Ne vem, koliko se je naučil iz bridkih skušenj zadnjih let. Ali je spoznal, da je vsako bratenje s komunisti VSAKE baže pogubno za sopotnike oz. koristne bedake? Ali je srečno prebolel znano dvojno bolezen, ki nas je odnekaj mučila in trapila v naprednem taboru in nas navdajala s fiksno idejo, da ne sme "zaveden delavec" in naprednjak pod nobenim pogojem imeti za takšne gnile in razpadajoče ustanove kot je n. pr. ameriška demokracija drugega kakor grajo in prezir; in da je zaletavanje v vero in cerkev in zasmehovanje verskih svetinj in duhovščine Alfa in Omega vsake pristne naprednosti. Če je ozdravel od teh bolezni, potem je Prosveta z njim pridobila; če ga pa še vedno mučijo ali pa če si ne bo upal povedati članstvu SNPJ resnice, tedaj bo pa vse ena figa, kakor bi rekel sosed Miha.

Sprememba pri Prosveti znova postavlja vprašanje, kdaj bodo pri Slovenski narodni podporni jednoti popravili grdo krivico, ki so jo zagrešili nad bivšim urednikom Ivanom Molkom, ko so ga s prozornim manevrom pred sedmimi leti prisilili k odstopu zaradi njegovega neizprosnega boja proti svetovnemu in domačemu komunizmu in pobijanja vsake komunistične propagande? Dogodki zadnjih let so nesporno dokazali, da je imel prav in da bi si bilo članstvo SNPJ, njeno vodstvo in Prosveta prihranili veliko blamažo in mnogo sramote, če bi ga bili tedaj poslušali. Izostala bi današnja zadrega, slabo ime, ki ga je prineslo sopotništvo, in nesloga med članstvom; in F.B.I. ne bi bilo treba loviti Prosvetinih pomožnih urednikov. Logično bi torej bilo, da se tisti, ki so bili tedaj Molka tako nesramno izigra-

li, pozneje pa ga za povrh še javno sramotili, javno opravičijo in da organizacija sama popravi zagrešeno krivico. To pa je mogoče samo na en način, ki pa ga očitno odklanjajo: Molka bi morali poklicati na njegovo staro mesto.

Jaz sem v resnici radoveden, ali vlada tudi med članstvom SNPJ takšno absolutno pomanjkanje časti in čuta za pravičnost in fair play kakor v jednotinem glavnem stanu na chicaški Lawndale ave.?

Uprizoritev veseloigre "Trojčki" v S.N.D. na St. Clairju dne 4. jan. je bila zelo uspešna. Igrana je bila malone brezhibno, gladko in neprisljano, da so gledalci v resnici uživali. Milan Dolinar in Milko Pust kot lahkoživca Srečko in Stojan Skubec, Marija Mauser kot Stojanova žena Jelka, Ivan Martinc in Anica Hočevar kot zabavna zakonca Maslovec, Pavla Dolinar kot Jelkina sestra, Pavle Intihar v vlogi smešnega italijanskega snubca Pazzanellija, Janez Hauptman in Julka Meglič kot uslužbenca pri odvetniku Stojanu in Janez Varšek kot trgovec Babšek so vsi svoje vloge z malenkostnimi izjemami dovršeno odigrali. Režiroval je odlično Pavle Intihar. Tudi scenerija je bila prav okusna. Igra je bila prva letošnja prireditelj Lige slovenskih katoliških Amerikancev; igrali so pa igralci "Slovenskega odra". Udeležba je bila lepa.

Človek bi mislil, da se bodo ljudje naveličali vseh teh kulturnih priredb, ki se vrše v metropoli nedeljo za nedeljo, često kar po več naenkrat, ampak žeja po kulturnih užitkih je močnejša od drugačnih razvedril in narod kar naprej polni naše kulturne hrane, ob lepem in ob slabem vremenu. Zlasti so privlačni koncerti v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Tako sta tudi sopranistka Josephine Petrovič in tenorist Edward Kenik 18. januarja pela pred polno dvorano. Koncert je bil izvrstno aranžiran s pestrim in bogatim sporedom. Otvorila ga je Josephine z M. Fischettijevo Salvo Regino, J. Pavšičevo Uspavanko in J. Strausovo The Laughing Song, s katerimi si je takoj osvojila občinstvo. Nato je prišel na vrsto Kenik s H. Volaričev Oj rožmarin, V. Herbertovo Thine Alone in z arijo iz Leoncavallove opere Pagliacci. S slednjo je tako užgal, da je bil klican nazaj, nakar je navrgel za dobro mero znano arijo "Ženska je čudna stvar" iz Verdijeve opere Rigoletto, s katero je še bolj navdušil. (Nekateri kritičnejši obiskovalci so pozneje menili, da se je Edi preveč silil oz. "forsiral", toda jaz nisem večak in mi je prav ugajal.) Potem pa sta nastopila skupaj z dueti iz Smetanove "Prodane neveste", Verdijeve "La Traviate" in s S. Rom-

(Nadaljevanje na 4. str.)

MEDEN APPLIANCES

Television Sales and Service

Refrigerators — Washing Machines

1804 W. CERMAK RD., CHICAGO 8, ILL.

Pevski koncert v Chicagu

Pevski koncert, v nedeljo 25. januarja, ki ga je priredila Slovenska ženska zveza v Chicagu, bo ostal vsakemu udeležencu v trajnem spominu. Gosta iz Clevelanda, člana Glasbene Matice, učenca Toneta Šublja, Mrs. Josephine Petrovčič in Mr. Edward Kenik, ki sta tokrat prvič nastopila v naši slovenski naselbini, sta si s svojim nastopom osvojila srca vseh, ki so bili navzoči. Koncert, ki sta ga podala talentirana pevca, kri slovenske krvi, je bil gotovo ena najodličnejših slovenskih prireditev v Chicagu. Sme mo reči, da je bil to velik praznik slovenske pesmi, ki je osvojila vsakogar.

V začetku je nastopil domači pevski zbor Slov. ženske zveze s tremi pesmimi, takoj nato pa sta nastopila gosta: Mr. Edward Kenik in Mrs. Petrovčič. V prvem delu so prevladovali umetne pesmi slov. skladateljev, pa tudi odlomki iz raznih oper. Navdušenje nad odličnim podajanjem obeh se je stopnjevalo od pesmi do pesmi. Višek je bil pa gotovo v drugem delu, ko sta umetnika nastopila z slovensko narodno pesmijo in to v pristni slovenski narodni noši. Teško reči, katera je bila najboljša, toda najbolj so pritegnile zadnje tri pesmi, ki sta jih zapela v duetu: Pod oknom, Al' me boš kaj rada imela in Dekle, to mi povej. Živahen aplavz ju je znova in znova priklical na oder, da sta morala še dodajati.

Vse točke obeh umetnikov je mojstrsko spremljal pianist dr. Alfred Fishinger iz Chicaga, ki je med odmorom tudi sam zaigral nekaj lepih glasbenih točk na klavirju. Ob koncu je bil pozvan na oder še učitelj glasbe Mr. Tone Šubelj, ki je poznan v Clevelandu že vsej slovenski javnosti. Vsi, ki so bili v dvorani so pritegnili Tonetu Šublju in po dvorani je odmevala lepa narodna pesem, kakor že dolgo ne.

Oba umetnika: Mrs. Petrovčič in Mr. Kenik sta prejela šopke. Slovenski ženski zvezi, ki je priredila ta koncert v okvirju otvoritve svojega novega doma v Chicagu, moramo k tej prireditvi le čestitati in iskreno želimo, da bi bilo takih kulturnih prireditev še več. Take prireditve dvigajo duha, krepijo slovensko zavest in so v čast organizaciji in vsem Slovincem. Slovenci smemo biti ponosni, da imamo take glasbene talente. Oba umetnika sta rojena v Ameriki, v Clevelandu, sta zavedna Slovenca in je bila tudi njuna izgovorjava prav lepa.

Oba umetnika: Mrs. Petrovčič in Mr. Kenik sta prejela šopke. Slovenski ženski zvezi, ki je priredila ta koncert v okvirju otvoritve svojega novega doma v Chicagu, moramo k tej prireditvi le čestitati in iskreno želimo, da bi bilo takih kulturnih prireditev še več. Take prireditve dvigajo duha, krepijo slovensko zavest in so v čast organizaciji in vsem Slovincem. Slovenci smemo biti ponosni, da imamo take glasbene talente. Oba umetnika sta rojena v Ameriki, v Clevelandu, sta zavedna Slovenca in je bila tudi njuna izgovorjava prav lepa.

Oba umetnika: Mrs. Petrovčič in Mr. Kenik sta prejela šopke. Slovenski ženski zvezi, ki je priredila ta koncert v okvirju otvoritve svojega novega doma v Chicagu, moramo k tej prireditvi le čestitati in iskreno želimo, da bi bilo takih kulturnih prireditev še več. Take prireditve dvigajo duha, krepijo slovensko zavest in so v čast organizaciji in vsem Slovincem. Slovenci smemo biti ponosni, da imamo take glasbene talente. Oba umetnika sta rojena v Ameriki, v Clevelandu, sta zavedna Slovenca in je bila tudi njuna izgovorjava prav lepa.

Oba umetnika: Mrs. Petrovčič in Mr. Kenik sta prejela šopke. Slovenski ženski zvezi, ki je priredila ta koncert v okvirju otvoritve svojega novega doma v Chicagu, moramo k tej prireditvi le čestitati in iskreno želimo, da bi bilo takih kulturnih prireditev še več. Take prireditve dvigajo duha, krepijo slovensko zavest in so v čast organizaciji in vsem Slovincem. Slovenci smemo biti ponosni, da imamo take glasbene talente. Oba umetnika sta rojena v Ameriki, v Clevelandu, sta zavedna Slovenca in je bila tudi njuna izgovorjava prav lepa.

Oba umetnika: Mrs. Petrovčič in Mr. Kenik sta prejela šopke. Slovenski ženski zvezi, ki je priredila ta koncert v okvirju otvoritve svojega novega doma v Chicagu, moramo k tej prireditvi le čestitati in iskreno želimo, da bi bilo takih kulturnih prireditev še več. Take prireditve dvigajo duha, krepijo slovensko zavest in so v čast organizaciji in vsem Slovincem. Slovenci smemo biti ponosni, da imamo take glasbene talente. Oba umetnika sta rojena v Ameriki, v Clevelandu, sta zavedna Slovenca in je bila tudi njuna izgovorjava prav lepa.

navrgel še odlomek iz Bizetove "Carmen".

V drugi polovici sporeda je nastopil prvi Kenik z I. Zormanovo "Ladje bele", J. Flajšmanovo "Metuljček" in narodno "Pod okence pridem", ki jih je prav učinkovito podal. Josephine je pa zapela Zormanovi "Tulipan" in "Dekle na vrtu", J. Pavčičevo "Ciciban", šaljivo "En šuštar m' je vprašal, v kateri je bila prav mična in zmeraj lepo koroško narodno "Gor čez jezero", ki je šla vsem do srca. Nazadnje sta zapela skupaj narodne "Pod oknom", "Al' me boš kaj rada imela", "Dekle to mi povej" in "Sinoc je bil," s katerimi sta se vsem navzočim zelo prikupila. Oba sta pela vseskozi z občutkom in ljubeznijo, kar je obilno odtehtalo vse morebitne majhne hibe (ki mi pa kot nestrokovnjaku na srečo niso kvarile užitek). Prepričan sem, da sta na veliko večino navzočih napravila tako dober vtis, da bi ju prišli spet poslušati, če bi vprizorila nov koncert.

Na klavir ju je spremljal pesnik, skladatelj in pevovodja Ivan Zorman, ki sta si s klavirjem stara znanca in se mu slonokoščene tipke pokorijo brez vsakega obnavljanja.

Ivan Jontez

Iz Chicaga in okolice

Smrt uglednega slov. rojaka. Nenadoma je odšel v večnost, zadet od srčne kapi, lastnik grocerije na Cermak Rd., Mr. Math Kremesec. Pokojnik je prišel v Ameriko leta 1904 ter se je med slovenskimi naseljenci lepo uveljavil. Dočakal je starost 77 let. Bil je član raznih slovenskih organizacij, poleg teh pa tudi član organizacije Kolumbovi vitezi, ki so mu ob mrtvaškem odru držali častno stražo. Pokojnik zapušča brata, hčer in sina. Hčer je redovnica S. Consolata. Naj blagi pokojnik uživa večno plačilo!

Predpusne zabave. Ko bo list dotiskan, bo pust, ta čas presneti, že za nami. V predpustu sta bili dve prav lepi in tudi dobro obiskani predpusni zabavi. V soboto 31. januarja je imela predpusno zabavo v Tomažinovi dvorani Slov. Narodna zveza, naslednjo soboto 7. februarja pa Liga kat. amer. Slovencev. Na obeh prireditvah je bilo veselo razpoloženje.

To in ono

Madrid — Španija. V Madridu je diplomiral za veterinarja g. Bogdan Pestotnik z odliko. Naše priznanje in čestitke

Vile rojenice so se oglasile v družini našega naročnika g. Tchadej Borislava v Francije. Krščen je bil na ime Marjan. Naše čestitke!

Sin državnega tajnika John Foster Dulles-a jezuit. Avery Dulles, mlajši sin sedanjega državnega tajnika je postal katoličan že leta 1940. Preje je bil ateist. K spreobrnitvi ga je privedlo čitanje spisov sv. Avguština in sv. Tomaža Akvinskega. V duhovnika jezuitskega reda bo posvečen leta 1957, ko po dovršil vse študije, ki so predpisane za člane jezuitskega reda.

DVAKRAT DNEVNO pošiljamo po zračni pošti (Air Mail) Vaša naročila, v T R S T, kjer je naše veliko skladišče prvovrstnega, svežega AMERIŠKEGA in KANADSKEGA blaga.

Pošiljajte darove Vašim dragim v domovini preko naše NAJVEČE in NAJSIGURNEJŠE AGENCIJE. Pri nas dobite NAJNIŽE CENE in NAJBOLJŠE BLAGO.

- Paketi se izročajo prejemnikom v Stari Domovini v teku 10 — 25 DNI.
- Jamčimo vsako pošiljko za delno ali celotno izgubo!

Ko pošiljate darove se zavedajte: Mi jamčimo denarno vsako pošiljko! Mi vnaprej plačamo prevoznino, takso in carino na vsaki naš paket, vse do zadnje pošte, luke ali železniške postaje.

Najfin. bela kanadska '000' moka | **Fina koruzna moka**
100 lbs. do zadnje postaje . \$11.75 | 100 lbs. do zadnje postaje . \$11.25

50 lbs. najfinejše BELE MOKE.....\$6.75 | 50 lbs. KORUZNE MOKE\$6.50

Paket šte. 1.....\$34.00

20 lbs. Riža — Rice
20 lbs. Sladkorja — Sugar
10 lbs. Masti — Lard
6 lbs. Kave — Coffee
15 lbs. Spagetov - Spaghetti
10 lbs. mila (Laundry)
10 lbs. fižola — Beans
10 lbs. bele moke — Flour

Paket šte. 2.....\$15.00

10 lbs. Sladkorja — Sugar
6 lbs. Kave — Coffee
10 lbs. bele moke — Flour
10 lbs. Ječmena - Barley

Paket šte. 3.....\$33.95

30 lbs. Riža — Rice
20 lbs. Sladkorja — Sugar
6 lbs. Kave — Coffee
10 lbs. Masti — Lard
10 lbs. bele moke — Flour
10 lbs. Ječmena - Barley
5 lbs. mila — Laundry

Paket šte. 4.....\$16.75

10 lbs. Masti — Lard
10 lbs. Sladkorja — Sugar
5 lbs. Spageti - Spaghetti
5 lbs. Kave — Coffee
5 lbs. Ječmena — Barley
5 lbs. Mila (Laundry)

Paket šte. 5.....\$24.25

5 lbs. Kave — Coffee
10 lbs. Sladkorja — Sugar
5 lbs. Spagetov - Spaghetti
5 lbs. Riža — Rice
10 lbs. Masti — Lard
10 lbs. Mila (Laundry)
10 lbs. bele moke — Flour
Odpremljamo vsakovrstne pakete po naročilu. Odpremljamo Vaše lastne pakete. Pišite!

Paket šte. 6.....\$15.50

10 lbs. Riža — Rice
6 lbs. Kave — Coffee
10 lbs. Sladkorja — Sugar
10 lbs. Spagetov - Spaghetti

Paket šte. 7.....\$27.75

20 lbs. Riža — Rice
10 lbs. Sladkorja — Sugar
6 lbs. Kave — Coffee
10 lbs. Spagetov - Spaghetti
5 lbs. Masti — Lard
5 lbs. Griza — Farina
5 lbs. Ječmena — Barley
1 lb. Cokolade - Chocolate
2 lbs. Cocoa
¼ lb. Popra
½ lb. Čaja — Tea

Paket šte. 22.....\$17.50

25 lbs. bele moke — Flour
10 lbs. Sladkorja — Sugar
6 lbs. Kave — Coffee
10 lbs. Riža — Rice

Paket šte. 9.....\$9.25

2 lbs. Kave — Coffee
2 lbs. Sladkorja — Sugar
2 lbs. Riža — Rice
1 lb. Olja — Oil
2 lbs. Griza — Farina
400 gr. Marmelade

Paket šte. 11.....\$12.25

5 lbs. Kave — Coffee
5 lbs. Masti — Lard
5 lbs. Sladkorja — Sugar
5 lbs. Ječmena — Barley
5 lbs. Griza — Farina

Paket šte. 24.....\$14.00

25 lbs. Sladkorja — Sugar
25 lbs. bele moke — Flour
10 lbs. Riža — Rice

SINGER šivalni stroji\$160.00

BICIKLI\$ 67.50

RADIO APARATI\$ 70.00

NYLON NOGAVICE, 3 pari\$ 5.50

MLIN ZA KAVO\$ 6.75

BOGADEKOV SLOVAR\$ 6.00

ZDRAVILA: Vsa zdravila pošiljamo dnevno po zračni pošti. Jamčimo za dostavo v domovino v roku od 6 do 8 dni. Popust pri večjih množinah.

STREPTOMYCIN:

10 gramov\$ 6.50

20 gramov\$13.50

40 gramov\$26.00

RUTIN: 500 tablet..\$5 00

P.A.E.: 500 tablet..\$ 9.75

1000 tablet..\$19.00

REMIFON: 100 tablet.....\$5.50, 200 tablet.....\$9.95,

PENICILLIN:

v Olju (In Oil)

3 milijone units\$4.75

500 tablet.....\$24.00

Vaša pisma, čeke ali Money Order pošljite z zaupanjem na

USA Express Co.

720 TENTH AVE. (Between 49th & 50th St.)

NEW YORK 19, N. Y., USA.

Telefon: PLaza 7-6459

Naslov naše podružnice: USA EXPRESS CO.

5501 Blvd. East, West New York, New Jersey

Pošiljamo denar v Staro Domovino

V zvezi z novim uradnim kurzom dolarja v Jugoslaviji mi pošiljamo

300 Dinarjev za 1 Dolar

Jamčimo za sigurno dobavo!